

ГЛАВА 42.

1 Тогазъ отговори Іовъ Господу, и рече:
 2 Знаїж че «всичко можешъ,
 И никакъ твоя мысль не може да бѫде
 вѣзбранена.
 3 ⁶Кой е той що кръе съвѣтъ-тъ неразумно?
 И тъй азъ говорихъ онова което не съмъ
 разумѣвалъ:
 «Нѣща прѣчудни за мене, които не съмъ
 познавалъ:
 4 Слушай, моліж ся, и азъ ще говоріжъ:
 *Ще тя попытамъ, и ты ми обади.
 5 Слушалъ съмъ за тебе съсь слушаніе-то
 на ухо-то.
 Но сега око-то ми тя види:
 6 За това ⁶ся гнусікъ отъ себе си,
 И ся каіжъ въ пърстъ и пепель.
 7 А когато Господъ издума тѣзи думы
 на Іова, рече Господъ на Елифазъ Фема-
 нецъ-тъ: Распали ся яростъ-та ми про-
 тивъ тебе, и противъ двама-та ти пріятелі;
 защото не говорихъ за мене право-
 то както рабъ-тъ ми Іовъ. За това земѣте
 сега за себе си «седми телци, и седмь
 овни, та ⁷идѣте при рабъ-тъ ми Іова, и
 принесете всесъжженіе за себе си: а Іовъ
 рабъ-тъ ми ⁸ще ся помоли за васъ; защото
 ще пріемъ лицо-то ми; за да не сторижахъ
 съ васъ споредъ безуміе-то ви; защото не
 говорихъ за мене право-то, както рабъ-тъ
 ми Іовъ.
 9 И отидохъ Елифазъ Феманецъ-тъ, и

Валдадъ Савхіенъ-тъ, и Софаръ Наама-
 нецъ-тъ, та направихъ както имъ запо-
 вѣда Господъ: и Господъ пріе лице-то
 Іовово.

- 10 И ⁹върнжъ Господъ пълненіе-то Іовово,
 като ся помоли за пріятели-тъ си: и даде
 Господъ на Іова ¹⁰двойно всичко каквото
 11 имаше ¹¹понапрѣдъ. Тогазъ дойдохъ при
 него ¹²«всички-тъ» му братія, и всички-тъ
 му сестри, и всички които го познавахъ
 понапрѣдъ, та ядохъ хлѣбъ съ него въ
 домъ-тъ му; и плакахъ за него, и утѣшихъ
 го, за всичко-то зло което Господъ
 нанесе на него: и даде му всякой по е-
 динъ сребреникъ, и всякой по единъ злат-
 никъ обѣцъ.
 12 И ¹³благослови Господъ послѣдни-тъ дни
 на Іова повече отъ първи-тъ му: що
¹⁴придоби четыринадесетъ тысячи овцы, и
 шестъ тысячи камили, и тысячи су-
 13 пруга волове, и тысячи ослицы. «Роди-
 14 хъ му ся още и седмъ сынове и три дъ-
 15 щери: И нарече име-то на първаж-тъ, Іем-
 имъ; и име-то на второж-тъ, Касиѣ; и
 16 име-то на третиж-тъ, Керенъ-апухъ. И
 не ся намѣрувахъ по всичкож-тъ земѣжъ
 жены красни като Іововы-тъ дъщери; и
 отецъ имъ даде имъ наслѣдие между бра-
 тия-та имъ.
 16 Подиръ това ¹⁷живъ Іовъ сто и четири-
 десетъ години, и видѣ сынове-тъ си, и
 сынове-тъ на сынове-тъ си, четири рода.
 17 И умръ Іовъ, старъ и ¹⁸сыть отъ дни.

ПСАЛМИ.

ПСАЛОМЪ 1.

1 ⁶Блаженъ онзи човѣкъ,
 Който не ходи по съвѣтъ-тъ на нечести-
 вы-тъ,
 И ⁹въ пажъ-тъ на грѣши-тъ не стои,
 И на сѣдалище-то на присмиватели-тъ не
 сѣди:
 2 Но воля-та му е ⁹въ законъ-тъ Госпо-
 дени,
 И ⁹въ неговъ-тъ законъ ся поучава деня
 и ноща.

^a Быт. 18; 14. Мат. 19; 26. ^ж Мат. 5; 24.
 Мар. 10; 27. 14; 36. Лук. ^з Быт. 20; 17. Іак. 5; 15, 16.
 18; 27. ^и Іоан. 5; 16.
^б Гл. 38; 2. ^и Псал. 14; 7. 126; 1.
^с Псал. 40; 5. 131; 1. 139; 6. ^ж Иса. 40; 2.
^д Гл. 38; 3. 40; 7. ^к Виж. Гл. 19; 13.
^е Ездр. 9; 6. Гл. 40; 4. ^л Гл. 8; 7. Іак. 5; 11.
^ф Числ. 23; 1. ^м Виж. Гл. 1; 3.

3 И ще бѫде като дърво ⁶насадено при вод-
 ны оттокы,
 Което дава плодъ-тъ си въ врѣме-то си,
 И листъ-тъ му не повѣнува;
 И всичко що прави, ⁹еще успѣ.
 4 Нечестиви-тъ не така:
 Но ¹⁰като прахъ-тъ отъ плѣвж-тъ, който
 вѣтръ-тъ отвѣва.
 5 За нечестиви-тъ нѣма да станатъ на
 сѫдъ-тъ,
 Нито грѣши-тъ въ събраниe-то на пра-
 ведни-тъ.

^ж Гл. 1; 2. ^и Иса. Нав. 1; 8. Псал. 119; 1, 97.
^о Гл. 5; 26. Прит. 3; 16. ^д Іер. 17; 8. Іез. 47; 12.
^п Быт. 25; 8. ^е Быт. 39; 3, 28. Псал. 128; 2. Иса. 3; 10.
¹ ^а Прит. 4; 14, 15. ^ж Іов. 21; 18. Псал. 35; 5.
^б Псал. 26; 4. Іер. 15; 17. ^и Иса. 17; 13. 29; 5. Осия
^е Псал. 119; 35, 47, 92. ^{13; 3.}